

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீகமலவல்லி நாயகி ஸமேத ஸ்ரீ அழகியமணவாள பரப்ரஹ்மணே நம:

(உறையூர் “நம்நாச்சியார்” கமலவல்லி)

ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஆகம நூலான

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ தந்த்ரம்

(இரண்டாம் அத்யாயம்)

இதற்கான ச்லோகம் மற்றும் பொருள் – தமிழில்

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்

ஸ்ரீ அஹோபிலதாஸன் க. ஸ்ரீதரன்

Email: sridharan_book@yahoo.com

அத்யாயம் – 2

2-1 அஸ்தி நிர்ந்துக்கேநி:ஸீமஸுகாநுபவலக்ஷணா

பரமாத்மா பரம் யஸ்ய பதம் பச்யந்தி ஸூரய:

பொருள் – மஹாலக்ஷ்மி கூறத் தொடங்கினாள் – துன்பங்கள் சூழாததும், ஆனந்தமயமானதும், தோஷங்கள் அற்றதும் ஆகிய பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபம் என்பது நித்யஸூரிகளால் மட்டுமே பரிபூர்ணமாக உணரப்படுகிறது.

2-2 கச்சித்கேபாம்சிதாத்மா ஸ்யாத்தஸ்யாந்யேஷாம் ச கச்சந

தஸ்யாப்யந்ய இதீத்தம் து யத்ரைஷா வ்யவதிஷ்டதே

2-3 அத்வநாமத்வந: பாரம் பரமாத்மானமூசிரே

அஹம் நாம ஸ்ம்ருதோ யோ அர்த்த: ஸ ஆத்மா ஸமுதீர்யதே

பொருள் – ஓர் ஆத்மா மற்றொன்றை நியமிக்கிறது. அந்த ஆத்மாவை வேறு ஓர் ஆத்மா நியமிக்கிறது. இப்படியே தொடராகச் செல்லும்போது இறுதியாக பரமாத்மா உள்ளது. இதுவே இறுதியாக உள்ளது. அஹம் (நான்) என்ற பதம் ஆத்மாவைக் குறிப்பதாக உள்ளது.

2-4 அநவச்சிந்நரூபோ அஹம் பரமாத்மேதி சப்த்யதே

க்ரோட க்ருதமிதம் ஸர்வம் சேதநாசேதநாத்மகம்

பொருள் – அனைத்து தோஷங்கள் நீங்கிய நிலையில் உள்ள ஆத்மா என்பது பரமாத்மா எனப்படுகிறது. அத்தகைய பரமாத்மா சேதனம் மற்றும் அசேதனம் ஆகிய அனைத்தையும் தன்னுள் அடக்கிவிடுகிறது (முதல் வரியானது அத்வைதம் போன்று தோன்றினாலும், அடுத்த வரியில் அந்தக் கருத்து நீக்கப்படுவது காண்க).

2-5 யேந ஸோ அஹம் ஸ்ம்ருதோ பாவ: பரமாத்மா ஸநாதந:

ஸ வாஸுதேவோ பகவாந் சேஷத்ரஜ்ஞ: பரமோ மத:

பொருள் – நித்யமாக உள்ள ஆத்மாவானது (பரமாத்மா) பகவான் என்றும், வாசுதேவன் என்றும், உயர்ந்தவன் என்றும், சேஷத்ரஜ்ஞன் என்றும் கூறப்படுகிறது.

2-6 விஷ்ணுர் நாராயணோ விச்வோ விச்வரூப இதீர்யதே

அஹம்தயா ஸமாக்ராந்தம் தஸ்ய விச்வம் இதம் ஜகத்

பொருள் – அவனே விஷ்ணு என்றும், நாராயணன் என்றும், விச்வ என்றும், விச்வரூப என்றும் போற்றப்படுகிறான். அவனாலேயே இந்த உலகங்கள் அனைத்தும் நிரப்பப்பட்டுள்ளன.

2-7 வஸ்த்வவஸ்து ச தந்நாஸ்தி யந்நாக்ராந்தமஹம்தயா

இதம் தயா யதாலீடமாக்ரந்தம் ததஹம்தயா

பொருள் – அவன் வ்யாபிக்காமல் எந்த ஒரு அற்ப வஸ்து கூட இந்த உலகில் இருப்பதில்லை. “இது” என்று கூறப்படும் எந்த ஒரு வஸ்துவும் அவனால் பரவப்பட்டே உள்ளது.

2-8 ஸர்வத: சாந்த ஏவாஸௌ நிர்விகார: ஸநாதந:

அநந்தோ தேசகாலாதிபரிச்சேத விவர்ஜித:

பொருள் – அவன் சாந்தமாக, மாற்றம் அடையாதவனாக எப்போதும் இருப்பவனாக, எல்லையற்றவனாக உள்ளான். தோஷங்கள் அற்றவனாக, காலதேச எல்லைகளால் பாதிக்கப்படாதவனாக உள்ளான்.

2-9 மஹா விபூதிரித்யுக்தோ வ்யாப்தி: ஸா மஹதீ யத:

தத ப்ரஹ்ம பரமம் தாம நிராலம்பந பாவநம்

பொருள் – ப்ரஹ்மமாகிய அவன் அவனது விபூதிகள் அனைத்திலும் (நித்ய விபூதி, லீலாவிபூதி) முழுவதுமாக வ்யாபித்துள்ளான். அந்த ப்ரஹ்மம் தூய ஞானத்தின் இருப்பிடமாக உள்ளது.

2-10 நிஸ்தரங்காம்ருதாம் போதிகல்பம் ஷாட்குண்யமுஜ்ஜ்வலம்

ஏகம் தச்சித்தனம் சாந்தமுதயாஸ்தமயோஜ்ஞிதம்

பொருள் – ஆறு குணங்களைக் கொண்ட, அலைகள் வீசாமல் அமைதியாக இருக்கும் அமிர்தக் கடல் போன்றது இந்தப் ப்ரஹ்மம் ஆகும். ப்ரஹ்மம் என்பது இரண்டாவது என்று ஏதும் இல்லாமல், ஞானமயமாக, சுருங்காமல் விரியாமல் உள்ளது.

2-11 அப்ருதக்பூதசக்தித்வாத் ப்ரஹ்மாத்வைதம் ததுச்யதே

தஸ்ய யா பரமா சக்திஜ்யோர்த்ஸ்நேவ ஹிமதீத்தே:

2-12 ஸர்வாவஸ்தாகதா தேவீ ஸ்வாத்மபூதாநபாயிநீ

அஹந்தா ப்ரஹ்மணஸ்தஸ்ய ஸாஹமஸ்மி ஸநாதநீ

பொருள் – இந்த நிலையில் ப்ரஹ்மமும் நானும் ஒன்றாகவே உள்ளோம். சந்திரனின் குளிர்ந்த கிரணங்கள் போன்று வெளிவரும் ப்ரஹ்மத்தின் சக்தியாக நானே உள்ளேன். என்றும் நித்யமாக உள்ளவளும், அவனது தேவியாக உள்ளவளும் ஆகிய என்னை, அந்தப் ப்ரஹ்மம் எப்போதும் தன்னுடன் கொண்டுள்ளது.

2-13 ஆத்மா ஸ ஸர்வபூதாநாமஹம் பூதோ ஹரி: ஸ்ம்ருத:

அஹந்தா ஸர்வபூதாநாமஹமஸ்மி ஸநாதநீ

பொருள் – ஸ்ரீஹரி எனக் கூறப்படும் அவன் அனைத்து உயிர்களுக்கும் ஆத்மாவாக உள்ளான். அவனுடந் நானும் அனைத்து உயிர்களுக்குள் எப்போதும் (நான் என்ற எண்ணமாக) அமர்ந்துள்ளேன்.

2-14 யேந பாவேந பவதி வாஸுதேவ: ஸநாதந:

பவதஸ்தஸ்ய தேவஸ்ய ஸ பாவ: அஹமிதீரிதா

பொருள் – பகவான் வாஸுதேவனாக உள்ளபோது, அவன் வாஸுதேவனாக இருக்கும் நிலையாக நானே உள்ளேன்.

2-15 பவத்பாவாத்மகம் ப்ரஹ்ம ததஸ்தச்சாச்வதம் பதம்

பவந்நாராயணோ தேவோ பாவோ லக்ஷ்மீரஹம் பரா

பொருள் – ஒரு வஸ்துவின் இருப்பு, வஸ்துவின் நிலை ஆகிய இரண்டுமாக ப்ரஹ்மமே உள்ளது. இப்படியாக அந்த ப்ரஹ்மம் எப்போதுமே உள்ளது. இந்த இரு நிலைகளிலும் இணைந்து உள்ளதைப் பிரித்தால் இருப்பு என்பது நாராயணன் என்றும், வஸ்துவின் நிலை என்பது லக்ஷ்மியாகிய நான் என்றும் உணரலாம்.

2-16 லக்ஷ்மீ நாராயணாக்யாதமதோ ப்ரஹ்ம ஸநாதனம்

அஹந்தயா ஸமாக்ராந்தோ ஹ்யஹமர்த்த: ப்ரஸித்யதி

பொருள் – ஆக நித்யமாக உள்ள ப்ரஹ்மம், லக்ஷ்மீநாராயணன் என்றே கூறப்படுகிறது. இவ்விதம் கூறுவதற்குக் காரணம் – “நான் என்ற எண்ணம்” இல்லாமல் “நான்” என்னும் ஒரு வஸ்துவே இருக்க இயலாது என்பது ப்ரஸித்தமாகும். [இங்கு அஹந்தா, அஹம் என்ற பதங்கள் சற்றே கடினமானவையாகும். அஹம் என்றால் ” நான்” என்று பொருளாகும். அஹந்தா என்றால் “நான் என்ற எண்ணம்” ஆகும். உதாரணமாகச் சூரியன்-சூரியனின் ஒளி என்பதை எடுத்துக்கொண்டால் அஹம் என்பது சூரியன், அஹந்தா என்பது ஒளி என்ற முறையில் பொருள் கொள்ளவேண்டும். அதாவது – ஒரு பொருள், அதன் தன்மை என்ற உறவுமுறை வெளிப்படுவது காண்க. அஹம் என்பது ஒரு பொருள், அஹந்தா என்பது அந்தப் பொருள் இருக்கும் நிலை என்றும் பொருள் கூறலாம்].

2-17 அஹமர்த்தஸமுத்தா ச ஸாஹம்தா பரிகீர்த்திதா

அந்யோந்யேநாவிநாபாவாதந்யோந்யேந ஸமந்வயாத்

பொருள் – அஹம் (நான்) என்ற ஒன்று இல்லையெனில், அஹந்தா (நான் என்ற எண்ணம்) என்பது இல்லை; அஹந்தா என்பது இல்லை என்றால் அஹம் என்பது இல்லை. ஆக இவை இரண்டும் ஒன்றுக்கு ஒன்று தொடர்பு கொண்டு, ஒன்று இல்லை என்றால் மற்றதும் இல்லை என்றாகிறது [ஒரு சில உரைகளில் கூறப்படும் பொருள் என்னவென்றால் – அஹம் என்பது நாராயணனைக் குறிக்கும். அவனே அனைத்து ஆத்மாக்களிலும்

உள்ளான். இவனுக்கு உண்டாகும் அஹந்தா (நான் என்னும் எண்ணம்) என்பதே மஹாலக்ஷ்மி ஆவாள். ஆக ஒன்று இல்லாமல் மற்றது இல்லை என்றாகிறது].

2-18 ததாத்மயம் வித்தி ஸம்பந்தம் மம நாதஸ்ய சோபயோ:

அஹந்தயா விநாஹம் ஹி நிருபாக்யோ ந ஸித்யதி

பொருள் – எனக்கும் எனது நாயகனுக்கும் இடையே உள்ள ஸம்பந்தத்தை நீ அறிந்து கொள்ளவேண்டும். “நான் என்ற எண்ணம்” மட்டுமே “நான்” என்ற தத்துவத்திற்கு அடிப்படையாகிறது. அந்த எண்ணம் இல்லை என்றால், “நான்” என்பது வேறு தொடர்பு இன்றி, பயனற்றே உள்ளது.

2-19 அஹம் அர்த்தம் விநாஹம்தா நிராதார ந ஸித்யதி

பவத் பாவாத்மகம் ரூபம் ஸமஸ்தவ்யஸ்தகோசரம்

பொருள் – இதே போன்று “நான்” என்பது இல்லாமல், “நான் என்ற எண்ணம்” எந்தவகையிலும் பொருத்தமாகாது – காரணம் அடிப்படையே இல்லாத நிலை ஏற்படுகிறது. இந்த உலகில் உள்ள அனைத்துப் பொருள்களும் – பொருளின் இருப்பு, பொருள் இருக்கும் நிலை – என்ற இரண்டையும் கொண்டே உணரப்படுகின்றன.

2-20 பரோக்ஷம் அபரோக்ஷம் ச ஜகதி ப்ரவிசிந்த்யதே

நிருந்மேஷே நிருந்மேஷா ஸாஹம்தா பரமேச்வரீ

2-21 க்ரோடீ க்ருத்யாகிலம் ஸர்வம் ப்ரஹ்மணி வ்யவதிஷ்டதே

உந்மேஷஸ்தஸ்ய யோ நாம யதா சந்ரோதயே அம்புதே:

2-22 அஹம் நாராயணீ சக்தி: ஸிஸ்ருக்ஷாலக்ஷணா ததா

நிமேஷஸ்தஸ்ய யோ நாம ஸம்ஹ்ருதௌ பரமாத்மந:

2-23 அஹம் நாராயணீ சக்தி: ஸுக்ஷுப்ஷாலக்ஷணா ஹி ஸா

ஸிஸ்ருக்ஷாயா மமோத்யந்த்யா தேவால்லக்ஷ்மீபதே: ஸ்வயம்

பொருள் – “நான் என்ற எண்ணம்” உயிர்களுக்கு ஏற்படுத்தும் (உணரவைக்கும்) பரமேச்வரியான நான் ஸ்ருஷ்டிக்கு முன்பாக, அனைத்து உலகத்தையும் என்னில்

அடக்கியவளாக, நான் ப்ரஹ்மத்தில் அடங்கியவளாக உள்ளேன். ப்ரஹ்மம் ஸ்ருஷ்டிக்காகத் தனது கண்களை மெதுவாகத் திறக்கும்போது, நீரிலிருந்து சந்திரன் வெளிப்படுவது போன்று, அந்த ப்ரஹ்மத்தின் ஸங்கல்பமாக, நாராயணனின் சக்தியாக நான் வெளிப்படுகின்றேன். அவன் உலகைத் தன்னுள் அடக்கத் தனது கண்களை மெதுவாக மூடும்போது, அந்தச் சக்தியாகவும் நானே உள்ளேன். அனைத்தையும் ஸ்ருஷ்டிக்கும் நாராயணனிடமிருந்து, அவன் ஸங்கல்பம் மூலம், மறைவாக உள்ள எனது சக்தியானது, எவராலும் வெல்லப்பட இயலாத எனது சக்தியானது வெளிப்படுகிறது. இந்தச் சக்தியே அவன் ஸ்ருஷ்டி செய்வதற்கான ஸங்கல்பமாகிறது.

2-24 அவ்யாஹதமஸங்கோசம் ஐச்வர்யம் ப்ரவிஜ்ஞும்பதே

ஞானம் தத்பரமம் ப்ரஹ்ம ஸர்வதர்சி நிராமயம்

பொருள் – அனைத்தையும் காணவல்லதும், தோஷங்கள் சிறிதும் அற்றதும், அனைத்து ஐச்வர்யம் நிரம்பியது ஆகிய ப்ரஹ்மம் – ஞானமயமாகவே உள்ளது.

2-25 ஞானாத்மிகா ததாஹந்தா ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வதர்சினீ

ஞானாத்மகம் பரம் ரூபம் ப்ரஹ்மணோ மம சோபயோ

பொருள் – அஹந்தா என்பதன் ரூபமாகவே உள்ள எனது தன்மையும் ஞானமயமாகும்; அனைத்தும் அறிந்தவளாகவும், அனைத்தையும் காண்பவளாகவும் உள்ளேன். ஆக நாங்கள் இருவரும் ஒரே போன்று உயர்ந்த ரூபம் கொண்டவர்களாகவே உள்ளோம்.

2-26 சேஷம் ஐச்வர்ய வீர்யாதி ஞானதர்ம: ஸநாதந:

அஹம் இத்யாந்தரம் ரூபம் ஞானரூபம் உதீர்யதே

பொருள் – மற்ற குணங்களான ஐச்வர்யம், வீர்யம் போன்ற அனைத்தும் ஞானம் என்ற குணத்திலேயே எப்போதும் அடங்கி நிற்கின்றன. அஹம் என்பதன் தனித்தன்மையாக ஞானமே உள்ளது (அஹம் என்பது வெளிப்படுவதே ஞானத்தினால்தான் என்று கருத்து.)

2-27 ப்ரகாசகாதிகம் ரூபம் ஸ்படிகாதிஸலக்ஷணம்

அதஸ்து ஞான ரூபத்வம் மம நாராயணஸ்ய ச

பொருள் – ஸ்படிகம் ஒன்றுக்கு எவ்விதம் ஒளி வீசுவது இயல்போ அதுபோன்று, ஞானம் என்பது ஒளி வீசுவதை இயல்பாக உடையது. ஆக எனக்கும் நாராயணனுக்கும் ஞானம் என்பதே வெளிப்பாடாக உள்ளது.

2-28 அவ்யாஹதிர்யதுத்யத்யா: தத் ஐச்வரியம் பரம் மம

இச்சேதி ஸோச்யதே தத்தத்த்வ சாஸ்த்ரேஷு பண்டிதை:

பொருள் – ஸ்ருஷ்டியின் போது வெளிப்படும் மிகவும் உயர்ந்த ஐச்வர்யங்கள் அனைத்தும் எனது இச்சையே என்று ஆகம சாஸ்திரங்கள் பலவும் அறிந்த பண்டிதர்கள் கூறுகின்றனர்.

2-29 ஜகத்ப்ரக்ருதிபாவோ மே ய: ஸா சக்திரிதீர்யதே

ஸ்ருஜந்த்யா யச்ச்ருமாபாவோ மாம் தத் பலமிஷ்யதே

பொருள் – இந்த உலகின் ஆதாரமாக நான் உள்ள நிலை என்பதே சக்தி எனப்படுகிறது. இந்த உலகத்தை நான் சிறிதும் களைப்பின்றி எளிதாகப் படைப்பது என்பது பலம் என்பதாகிறது. (இங்கு உள்ள சக்தி, பலம் போன்றவை ஆறு குணங்களான ஞானம், பலம் முதலானவைகளில் கூறப்படுவதாகும்).

2-30 பரணாம் யத் ச கார்யஸ்ய பலம் தத் ச ப்ரசக்ஷதே

சக்த்யம் சகேந தத் ப்ராஹுர்பரணாம் தத்வகோவிதா:

பொருள் – பலம் என்பது இந்த ஜகத்தைப் படைத்து, ஆதரித்து நிற்கும் எனது சக்தியைக் குறிக்கும். இதனையே பண்டிதர்கள் என்னுடைய சக்தியின் அம்சமாகக் கூறுகிறார்கள்.

2-31 விகாரவிரஹோ வீர்யம் ப்ரக்ருதித்வே அபி மே ஸதா

ஸ்வபாவம் ஹி ஜஹாத்யாசு பயோ ததிஸமுத்பவே

2-32 ஜகத்பாவோ அபி ஸா நாஸ்தி விக்ருதிர் மம நித்யதா

விகாரவிரஹோ வீர்யமதஸ் தத்வவிதாம் மதம்

பொருள் – இந்த உலகின் காரணமாக உள்ள போதிலும் எனது ஸ்வபாவமாக உள்ள வீர்யம் என்பது மாறாமல் நித்யமாகவே உள்ளது (இங்கு வீர்யம் என்பதை மாறாத தன்மை என்ற பொருளில் படிக்கவேண்டும்). பால் தயிராக மாறும்போது, அது தன்னுடைய இயல்பை இழந்து விடுகிறது. ஆனால் இந்த உலகுடன் நான் தொடர்பு கொண்டவளாக உள்ளபோதிலும், மாற்றங்கள் என்னை எதும் செய்வதில்லை. நன்கு அறிந்தவர்கள் எனது வீர்யம் என்பது மாறாதது என்று கூறினர். (இங்கு உணர்த்தப்படுவது – மஹாலக்ஷ்மிக்கு இந்த உலகுடன் தொடர்பு ஏற்பட்டபோதிலும், உலகில் உள்ள தோஷங்களால் தீண்டப்படாமல் உள்ளாள் என்பதே ஆகும்)

2-33 விக்ரம: கதிதோ வீர்யம் ஐச்வர்யாம்ச: ஸது ஸ்ம்ருத:

ஸஹகார்யநபேக்ஷா மே ஸர்வகார்யவிதௌ ஹி யா

2-34 தேஜ: ஷஷ்டம் குணம் ப்ரஹுஸ்தமிமம் தத்வவேதிந:

பராபிபவஸாமர்த்யம் தேஜ: கேசித் ப்ரசக்ஷதே

பொருள் – வீர்யம் என்று கூறப்படும் குணமானது பராக்ரமம் என்றும் கொள்ளப்படுகிறது. இது எனது ஐச்வர்யத்தின் ஓர் அங்கமாகவே உள்ளது. தேஜஸ் என்பது எனது ஆறாவது குணமாக உள்ளது. இந்த ஆறாவது குணமானது – எந்த ஒரு செயலையும், எந்த ஓர் உதவியும் இன்றி என்னால் நடத்தப்படுவதைக் குறிப்பதாக அறிஞர்கள் கூறுவர். மேலும் ஒரு சிலர் தேஜஸ் என்பது மற்றவர்களை எனக்கு வசப்படவைக்கும் சாமர்த்யம் என்றும் கூறுவது உண்டு.

2-35 ஐச்வர்யே யோஜயந்தயேகே தத்தேஜ: தத்த்வகோவிதா:

இதி பஞ்ச குணா ஏதே ஞானஸ்ய ஸ்ருதயோ அமலா:

பொருள் – வேறு சில வல்லுனர்கள் தேஜஸ் என்ற குணத்தை ஐச்வர்யத்தின் அங்கமாகவே கூறுன்றனர். இப்படிக் கொள்ளும்போது, ஞானம் என்ற குணத்தின் வெளிப்பாடாகவே மற்ற ஐந்து குணங்களும் உள்ளன என்று அறியலாம்.

2-36 ஞானாத்யா: ஷட்குணா ஏதே ஷாட்குண்யம் மம தத் வபு:

உத்யதீத்தம் ஸிஸ்ருஷாயா மமாயுத்தமீ கலா

பொருள் – ஞானம் முதலான ஆறு குணங்களும் சேர்ந்து எனக்கு உள்ள ஆறு அடிப்படையான குணங்களின் வெளிப்பாடாக உள்ளன. இப்படியாகவே என்னில் ஒரு சிறு துளியே அனைத்து உலகங்களையும் படைக்கும் இச்சையாக (ஸங்கல்பமாக) ஆகிறது.

2-37 சுத்த அசுத்த ஆத்மகோ வர்கஸ்தயா க்ரோட்க்ருதோ அகில:

தத்ர சுத்தமயம் மார்க்கம் வ்யாக்யாஸ்யாமி ஸுரேச்வர

பொருள் – இப்படியாக எனது ஸ்ருஷ்டியில் சுத்தமான வஸ்துக்களும், அசுத்தம் நிறைந்த வஸ்துக்களும் சேர்த்தே உருவாகின்றன. தேவர்களின் தலைவனே! சுத்தமான வஸ்துக்கள் உண்டாகும் விதத்தை இப்போது நான் விளக்குகிறேன்.

2-38 அபிவ்யக்தாநபிவ்யக்த ஷாட்குண்ய க்ரமம் உஜ்ஜ்வலம்

ஆலம்பிதசுதாரூபம் ரூபம் தத்பாரமேச்வரம்

பொருள் – பரமாத்மாவின் ஆறு குணங்களும், அவனது நான்கு வ்யூஹங்களாக (வாசுதேவன், ஸங்கர்ஷணன், ப்ரத்யும்நன், அநிருத்தன்) வெளிப்படுகின்றன. இவற்றில் அவனது ஆறு குணங்களும் ஒரு சில வ்யூஹங்களில் மறைவாகவும் உள்ளன

2-39 குணகல்பநயாத்யஸ்தோ குணோந்மேஷ க்ருதக்ரம:

மூர்த்தோக்ருத குணச்வேதி த்ரிதா மார்க்கோ அயமத்புத

பொருள் – இந்த வ்யூஹங்கள் நான்கும் மூன்று அற்புதமான நிலைகளில் தோன்றுகின்றன. அவையாவன – அவனது குணங்கள் வெளிப்படாமல், யூகிக்கும் நிலையில் உள்ள நிலை; குணங்கள் வெளிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் நிலை; குணங்கள் முழுவதுமாக வெளிப்பட்ட நிலை – என்பதாகும்.

2-40 யுகாநி த்ரீணி ஷண்ணாம் யாந்யாஹுஞாநாதிகாநி வை

ஸமாஸவ்யாஸதஸ்தேஷாம் சாதுராத்ம்யம் விவிச்யதே

பொருள் – ஆறு குணங்களும் இரண்டு இரண்டாக, மூன்று ஜோடிகளாக, பல்வேறு விதங்களில் ஒன்று சேர்கின்றன. இவையே நான்கு வ்யூஹங்களாக வடிவம் எடுக்கின்றன.

விளக்கம் – இங்கு கூறப்படுவது ஆறு குணங்களுடன் கூடியவனாக உள்ள நிலை என்பது பரவாஸுதேவ நிலையாகும். ஞானம், பலம் ஆகிய இரண்டும் ஸங்கர்ஷணனிடமும்; ஐச்வர்யம், வீர்யம் ஆகிய இரண்டும் ப்ரத்யும்நனிடமும்; சக்தி, தேஜஸ் ஆகிய இரண்டும் அநிருத்தனிடமும் விளங்குகின்றன.

2-41 ஸமஸ்தவ்யஸ்தபேதேந குணாநாம் தத்யுகத்ரயம்

விவக்ஷ்யதே யதா ஸா மே சாந்தாயாச்சாதுராத்ம்யதா

பொருள் – இந்த மூன்று ஜோடிக் குணங்களும் இணைந்தோ அல்லது தனித்தனியாகவோ ஒரு நிலையில் இருக்கக்கூடும். இத்தகைய அசைவற்ற நிலை என்பது ஐந்து நிலைகளில் பர நிலையாகும். (இந்தப் பர நிலையில் ப்ரஹ்மத்திற்கும் லக்ஷ்மிக்கும் வேறுபாடு இல்லை. எனவே, தானே அந்த நிலை என்று லக்ஷ்மி கூறுவது பொருத்தமே ஆகும். இந்த நிலையானது லக்ஷ்மி-நாராயணன் என்றே முழங்கப்படுகிறது).

2-42 ஆக்ருதீரநவேக்ஷ்யாபி குணாநாம் கல்பநாக்ருதம்

சாதுராத்ம்யமிதம் ப்ராஹு: சாந்தாயாஸ்தத்த்வசிந்தகா:

பொருள் – எனது குணங்களைப் பற்றிய ஞானத்தை மட்டுமே வைத்துக் கொண்டு, எனது தோற்றத்தையோ அல்லது எனது வேறு எந்த அம்சங்களையோ கண்களால்

காணாமலேயே பண்டிதர்கள் – எனது பரவாஸுதேவ நிலையை உணர்ந்து கொள்கின்றனர்.

2-43 சாந்தாதிசாந்தாதுந்மேஷா மம ரூபாத்யுகத்ரயோ

க்ரமவ்யக்தம் ததாத்யம் மே சாதுராதம்யமமூர்த்திமத்

2-44 அதரங்கமநிர்தேச்யம் நி:ஸத்தம் ஸத்த்வமவ்யயம்

ஸச்சிந்மாத்ராக்ய உந்மேஷ: ஸாத்யா மே சாந்ததாச்யுதி:

பொருள் – இப்படியாக மூன்று ஜோடிகளாக உள்ள ஆறு குணங்களின் இணைதல் காரணமாக, எனது பரவாஸுதேவ நிலை என்பது மெதுவாக, ஆழ்ந்து உணர்பவர்களுக்குப் புலப்படத் தொடங்குகிறது. எனது இந்த வெளிப்படுதல் என்பது சரிவர விவரிக்கப்பட இயலாதது, சுத்தஸத்வமயமானது, குறிப்பிட்டபடி உணர இயலாதது, ஸத் எனப்படுவது, ஞானமயமானது என்றே கொள்ளப்பட வேண்டும். இதுவே நான் முதன்முதலாக என்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்ளும் நிலையாகும்.

2-45 வ்யக்தஞாநபலாக்யாயாம் பூர்வம் ஸங்கர்ஷணாத்மநி

திலகாலகவத்ஸர்வோ விகாரோ மயி திஷ்டதி

பொருள் – ஞானம் மற்றும் பலம் ஆகிய இரண்டு குணங்களும் இணைந்த ஸங்கர்ஷணன் என்பதே எனது இரண்டாவது வெளிப்படுதல்ஆகும். மனித உடலில் மறைந்தும் மறையாமல் காணப்படும் புள்ளிகள் போன்று, அனைத்து உலகங்களும் எனது இந்த நிலையில் என்னுள் மறைந்தும் மறையாமலும் உள்ளன.

2-46 தந்மாம் ஸங்கர்ஷணாத்மாநம் விதுர்ஞாநபலே புதா:

ஸ்வயம் க்ருஹ்ணாமி கர்த்துத்வம் உந்மிஷந்தீ தத: பரம்

பொருள் – எனது ஸங்கர்ஷண நிலையில் உள்ள ஞானம் மற்றும் பலம் ஆகிய குணங்களை அறிஞர்கள் தெளிவாக அறிந்து கொள்கின்றனர். அதன் பின்னர் நான் என்னை மெதுவாக, வெளிப்படுத்தத் தொடங்கி, எனது செயல்களையும் தொடங்குகிறேன்.

2-47 ப்ரத்யும்ந இதி மாமாஹு: ஸர்வார்த்தத்யோதநீம் ததா
யுகம் ப்ரஸ்புரிதம் ரூபம் தஸ்மிந் ஐச்வர்ய வீர்யயோ:

பொருள் – அனைத்தையும் வெளிப்படுத்தக் கூடியவளாக அந்த நிலையில் நான் கூறப்படுகிறேன். அந்த நிலையானது ப்ரத்யும்நன் எனப்படுவதாகும். இந்த நிலையில் எனது ஐச்வர்யம் மற்றும் வீர்யம் ஆகிய குணங்கள் வெளிப்படுகின்றன.

2-48 ததஸ்தயா க்ரியாசக்த்யா லப்தாவேசா சகீர்ஷயா
யுஜ்யமாநாநிருத்தாக்யாம் லம்பிதா தத்த்வகோவிதை:

பொருள் – இப்படியாக நான் செயல்படத் தொடங்கியவுடன், அனைத்தையும் ஆதாரமாகத் தாங்கி நிற்கும் எனது ஸங்கல்ப நிலை வெளிப்படுகிறது. இந்த நிலையில் நான் அநிருத்தன் எனப்படுகிறேன்.

2-49 அவஸ்தா: க்ரமசோ மே தா: ஸுஷுப்தி ஸ்வப்ந ஜாகரா:
திஸ்ரோ மம ஸ்வபாவாக்யா விஜ்ஞாந ஐச்வர்ய சக்த்ய:

பொருள் – இப்படியாக ஒவ்வொரு நிலையாக உள்ள எனது வெளிப்பாடுகள் – ஸுஷுப்தி, ஸ்வப்நம், ஜாக்ரத் என்று கூறப்படுகின்றன. இந்த நிலைகளில் எனது மூன்று குணங்களான ஞானம், ஐச்வர்யம் மற்றும் சக்தி வெளிப்படுகிறது.

விளக்கம் – ஸுஷுப்தி என்பது ஆழ்நிலை உறக்கம் ஆகும். ஸ்வப்நம் என்பது ஆழ்நிலை உறக்கம் இன்றி கனவுகளுடன் உறங்கியபடி உள்ள நிலையாகும். ஜாக்ரத் என்பது விழிப்பு நிலை ஆகும். இவை உதாரணங்களாகக் கூறப்பட்டன. இவற்றில் ஸுஷுப்தி போன்றது பரவாஸுதேவ நிலை, ஸுவப்நம் போன்றது ஸங்கர்ஷண நிலை, ஜாக்ரத் போன்றது ப்ரத்யும்ந நிலை என்பதாகும்.

2-50 உந்மிஷந்த்ய: ப்ருதக்தத்த்வ த்ரயேண பரிகீர்த்திதா
பலம் வீர்யம் ததா தேஜ இத்யேதத்து குணத்ரயம்

பொருள் – எனது மற்ற மூன்று குணங்களான பலம், வீர்யம் மற்றும் தேஜஸ் ஆகியவை முதல் மூன்று குணங்களின் துணைகளாக உள்ளன. இந்த மூன்றும் முறையே ஸங்கர்ஷணன், ப்ரத்யும்நன் மற்றும் அநிருத்தன் ஆகிய நிலைகளில் துணையாக உள்ளன.

2-51 ச்ரமாத்யவத்யாபாவாக்யம் ஞானாதேரூபஸர்ஜநம்

இத்தம் சாந்தோதிதாவஸ்தாத்வய பேதஜுஷோ மம

பொருள் – எனது மூன்று குணங்களான பலம், வீர்யம் மற்றும் தேஜஸ் ஆகியவை களைப்பு முதலான தோஷங்களை நீக்குவதாக உள்ளன. ஆக எனது நிலைகள் இரண்டாக உள்ளன – சாந்தமாக உள்ள பரவாஸுதேவ நிலை, செயலாற்றியபடி உள்ள மற்ற மூன்று வ்யூஹ நிலைகள் ஆகும்.

2-52 ஸ்வதர்மோர்மிஸம் உல்லாஸோ ந பேதாயாம்புதேரிவ

ப்ராயோ யத்குணகர்த்தவ்யே வர்த்தே க்ருத்யா யயா ஹி அஹம்

பொருள் – கடலில் வீசும் அலைகளில் எந்தவிதமான வேறுபாடும் இல்லை. இதே போன்று, ஸ்ருஷ்டியின் பொருட்டு நான் எடுத்துக்கொள்ளும் பல்வேறு நிலைகளிலும் எந்தவிதமான பேதங்களும் இல்லை. எந்தக் குணச்சேர்க்கை இருந்தால், அந்த நிலைக்கான செயலை நான் இயற்ற முடியுமோ, அந்த குணச்சேர்க்கையுடன் அந்த நிலையில் நான் உள்ளேன்.

2- 53 தத்ர தத்குணாயுக்மம் து மம ரூபதயோச்யதே

அதோ ஞானபலே தேவ: ஸங்கர்ஷண உதீர்யதே

பொருள் – இப்படியாக ஞானம் என்பதும், பலம் என்பதும் சேரும்போது, நான் ஸங்கர்ஷணனாக உள்ளேன்.

2-54 ஐச்வர்ய வீர்யே ப்ரத்யும்நோ அநிருத்த: சக்தி தேஜ

ஆத்யாஸ்த்வபின்ன ஷாட்குண்யோ ப்ரஹ்மதத்த்வா ப்ருதக் ஸ்திதௌ

பொருள் – ஐச்வர்யமும் வீர்யமும் இணையும்போது ப்ரத்யும்நன் என்றும், சக்தியும் தேஜஸ்ஸும் இணையும்போது அநிருத்தன் என்றும் உள்ளேன். ஆனால் இந்தப் பேதங்கள் இல்லாத தொடக்க நிலையில், ஆறு குணங்களும் ஒன்றாக உள்ள நிலையில், நான் ப்ரஹ்மத்துடன் ஐக்கிய நிலையில் உள்ளேன்.

2-55 ஏகோ அப்யநுநயௌதார்ய க்ரௌர்ய செளர்யாதிபிர்குணை:

நட ப்ரவர்த்ததே யத்வத்வேஷ சேஷ்டாதி பேதவாந்

2-56 தத்வேத காஷி ஸ ஏவ அஹம் ஞான சக்த்யாபிர்குணை:

ஸங்கர்ஷணா அதிஸம்பவாம் பஜே லோகஹிதேப்ஸயா

பொருள் – நாடகத்தில் ஒரு நடிகன் பலவிதமான ஆடைகள் அணிந்து, பலவிதமான குணங்களான “தாராள மனப்பான்மை, குரூரம், வீரம்” ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்துகிறான். இது போன்றே நான் இந்த உலகின் நன்மைக்காக, எனது ஞானம் சக்தி முதலான குணங்களால் ஸங்கர்ஷணன் போன்ற பல நிலைகள் எடுக்கிறேன். ஆயினும் எனது தனித்தன்மை மாறுவதில்லை.

2-57 க்ரமச: ப்ரளய உத்பத்தி ஸ்திதிபி: ப்ராணி அநுக்ரஹ:

ப்ரயோஜநமதாந்யச்ச சாஸ்த்ர சாஸ்த்ரார்த்த தத் பலை:

பொருள் – இந்த உலகில் உள்ள ப்ராணிகள் அனைத்தும் ப்ரளயம், ஸ்ருஷ்டி, இருப்பு ஆகிய நிலைகளுடன் கூடிய சுழற்சியில் சுழன்றபடியே உள்ளன. இவைகளுக்கு சாஸ்திரம், சாஸ்திரத்தின் பொருள் ஆகியவை குறித்த ஞானம் அளித்து, அவற்றைக் கரை ஏற்றவே இது போன்ற நிலைகளில் (ஸங்கர்ஷணன் முதலான நிலைகள்) நான் உள்ளேன்.

2-58 தசாஸ்தூர்ய ஸுஷுப்த்யாத்யா: சதுர்வ்யூஹே அபி லக்ஷ்யேத்

விபவோ அநந்தரூபஸ்து பத்மநாபமுகோ விபோ:

பொருள் – ஆக நான்கு வ்யூஹங்கள், ஸுஷுப்தி முதலான நிலைகள் எனது வ்யூஹ நிலையாக உள்ளன. எங்கும் உள்ளவனான பரம்பொருளின் விபவ நிலை என்பது பத்மநாபன் தொடக்கமாக பல உள்ளன.

2-59 அநிருத்தஸ்ய விஸ்தாரோ தர்சிதஸ்தஸ்ய ஸாத்த்வதே
அர்ச்சாபி லௌகிகீ யா ஸா பகவத்பாபிதாத்மநாம்

பொருள் – அநிருத்த நிலையைக் குறித்து மிகவும் விரிவாக ஸாத்த்வத ஸம்ஹிதையில் கூறப்பட்டுள்ளது. அர்ச்சை விக்ரஹங்களாக உள்ள பகவானின் நிலை குறித்தும் அந்த ஸம்ஹிதையில் மிகவும் விரிவாக உள்ளது.

2-60 மந்திரமந்ரேச்வரந்யாஸாத்ஸாபி ஷாட்குண்யா விக்ரஹா
பராத்யர்சாவஸாதே அஸ்மிந் மம ரூப சதுஷ்டயே

2-61 துர்யாத்யவஸ்தா விஜ்ஞேயா இதீயம் சுத்தபத்தி:
ஈஷத்பேதேந விஜ்ஞேயம் தத்வ வ்யூஹ விபவாந்தரம்
சுத்தேதரம் த்வதோ மார்க்கம் மம சக்ர நிசாமய

பொருள் – பல மந்திரங்கள் மூலமாகவும், அந்தந்த தெய்வங்களின் காரணமாகவும் அர்ச்சா விக்ரஹங்களுக்கும் ஆறு குணங்கள் ஏற்பட்டுவிடுகின்றன. இவை அனைத்தும் பரவாஸுதேவ நிலை தொடங்கி, இறுதி நிலைவரை உள்ள வ்யூஹங்களில் அடங்கி விடுகின்றன. இவை எனது தூரிய நிலை முதல் மற்ற மூன்று நிலைகளிலும் அடக்கம் என்று அறிய வேண்டும். வ்யூஹ நிலைக்கும் விபவ நிலைக்கும் உள்ள பேதம் என்பது மிகவும் சிறிய அளவே ஆகும். சக்ரா! இப்போது மூன்று குணங்கள் குறித்துக் கூறக் கேட்பாயாக.

விளக்கம் – நாம் முன்பு ச்லோகம் 49-ல் ஸுஷுப்தி, ஸ்வப்நம் மற்றும் ஜாக்ரத் என்னும் மூன்று நிலைகளைக் கண்டோம். இவற்றையும் கடந்து, பரிபூர்ணமான அமைதி நிலை என்பது தூரிய நிலை எனப்படும்.

ஸ்ரீலக்ஷ்மீதந்திரம் இரண்டாம் அத்யாயம் ஸம்பூர்ணம்